

ELNÉMÍTOTT NŐK AZ EGYHÁZBAN

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. szeptember 22.

Ma folytatom a múltkor elkezdett nőkérdés témáját, a mai tanításnak azt a címet adtam, hogy: *Elnémított nők az egyházban*. Erről szeretnék ma szólni, hogy egyáltalán miért akarják elnémítani a nőket az egyházban, vagy egyáltalán ki akarja őket elnémítani. Isteni parancsolat-e, hogy a nőket korlátozzuk a szolgálatban, hogy a nők nem prédikálhatnak, nem szolgálhatnak?

Tudom, hogy ez nem mindenki számára izgalmas téma és valószínű, hogy sokan, akik a YouTube-on meghallgatnak, nem fognak egyetérteni az üzenettel, hiszen ők másképpen értelmezik, másképpen akarják értelmezni azt, amit Isten Igéje mond. A Bibliában le van írva sok minden. Vannak isteni parancsok, vannak útmutatások, vannak helyi útmutatások a gyülekezetben, vannak példa és precedens értékű Igék. Vannak etikai útmutatások. Sok mindent megtalálunk a Bibliában és ezeket nem illik összekeverni az isteni parancssal. Isten Igéje igaz és valóban ad nekünk útmutatásokat, de lehet, hogy ha a férfiak hallgatják – és most a női szolgálatokról beszélek –, számukra talán nem annyira izgalmas, pedig kellene, hogy legyen.

A mi egyházunk alapítója, Jim pásztor egy női szolgálatban tért meg, - csak hadd mondjam - és ott született újjá, egy női szolgáló által. Gondoljatok bele, Isten milyen munkát végzett el! Tízezrek ismerték meg Jim pásztor által az Úr Jézus Krisztust. Ha abban a gyülekezetben korlátozták volna a női szolgálatot, a női igehirdetést, akkor micsoda károkat szenved Krisztus teste! Ez csak egy példa, amit mondok. Az új szövetségben, tehát az utolsó pár száz évben, az 1700-as években a szentség mozgalmat egy nő indította el, Phoebe Palmernek hívták. Talán a nevét sem hallottátok, aminek aztán a későbbi kiterjedései lettek ezek a karizmatikus mozgalmak, amiben most is vagyunk. Vagy Pandita Ramabai, - nevét sem egyszerű kimondani -, ő például egy indiai misszionárius nő volt. Egy olyan környezetből jött, egy olyan kultúrából, ahol a nőket teljesen lenézték. A nőknek semmilyen joguk nem volt, nem tanulhattak. Mivelhogy ő egy előkelő kasztból származó hölgy volt, az édesapja úgy döntött, hogy elküldi őt Amerikába és tanulni fog. Pandita Ramabai látta máshol a nők helyzetét és elkezdte Isten Igéjét hirdetni Indiában, Amerikában és nagyon nagy mozgalmakat indítottak el.

Tehát ez a keresztyén gyakorlat és mégis vannak olyan gyülekezetek, ahol vannak olyan egyházak, ahol úgy gondolják, hogy a nőket korlátozni kell, mert a Biblia ezt tanítja. Még egyszer felteszem a kérdést, hogy ki akarja elnémítani a nőket? Maga Isten? A Szent Szellem? Jézus? Pál apostol akarja elnémítani őket? Akkor miről lehet szó? Itt általában rosszul értelmezett, félreértelmezett, a környezetéből kivett olyan igehelyekről van szó, amit egyes emberek kényük-kedvük szerint próbálnak magyarázni. Tehát valójában emberi rendelkezésekről van szó a legtöbb esetben.

Végig fogunk menni ezeken az Igéken, meg fogjuk nézni, mert fogtok ezzel találkozni. Hálát adunk Istennek a női szolgálatokért! A mi egyházunkban is nagyon sok helyen állnak a bátyán, állnak a törésen a gyülekezetek élén női szolgálók, női vezetők. Köszönjük az életüket Istennek, köszönjük a szolgálatukat! Ezzel a mai üzenettel őket is szeretném bátorítani, hogy amit végeznek, azt jól végzik! Azért szeretnék erről egy-két Igét felhozni a Bibliából, hogy ne bátortalanítsák el őket azok az emberek, akik erről másképpen gondolkodnak és másféle tanításokat kapnak. Tehát a Biblia biztosan támogatja a szolgálatokat, legyenek azok akár férfi, vagy akár női szolgálatok. A lényeg a tartalom és Isten ezt nézi. Azt, hogy ki viszi el az üzenetet, az már csak a csomagolás. Hogy ez milyen csomagolásban jut el az emberekhez, nem ez a lényeg és a Biblia is ezzel van összhangban.

Tehát nem lehet az, hogy a Bibliának bizonyos részeiből kiveszünk igeverseket és akkor mondhatjuk: a nők nem prédikálhatnak. Ezt a mondatot sehol nem találod meg a Bibliában. Viszont valóban vannak olyan igehelyek, amikről esetleg lehetne arra következtetni, hogy Isten a női szolgálatokat korlátozni akarja, de ma meg fogjuk látni a Bibliából, hogy egyáltalán nem erről van

szó. Menjünk a Jóel 2,28-ra. Nagyon jól ismert igehely, hiszen Péter apostol az első pünkösdi prédikációjánál éppen Jóel prófétára hivatkozott.

Jóel 2,28.

28. És léssen azután, hogy kiöntöm Szellememet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak.

„És léssen azután, hogy kiöntöm Szellememet minden testre” és figyelj: „prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok”, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok pedig látásokat látnak.” Tehát akkor az első kérdésre már van egy válaszunk, hogy ki akarja a nőket elnémítani. Hogy ők nem prófétálhatnak, hogy ők nem szólhatnak a gyülekezetben? Nehéz prófétálni úgy, hogy valaki nem szólalhat meg a gyülekezetben. Ez itt egyetlen igevers, amit Péter apostol pünkösdi napján megismétel az Apostolok cselekedetei 2,17-ben, szinte szó szerint ugyanazt mondja:

Apostolok cselekedetei 2,17.

17. És léssen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellememből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

„És léssen az utolsó napokban.” Melyik korszakról beszél? Nem is ószövetségi korszakról, hanem az utolsó napokról. Ez az utolsó időszakot jelenti a Bibliában, tehát ez egy prófécia volt és, hogy mi fog történni, hogy kik fogják ezt tenni, azt mondja: „kitöltök az én Szellememből minden testre”. Minden testre! Minden edényét Isten használni akarja. A 2Királyok könyvének 4. fejezetét nagyon jól ismerjük Elizeus szolgálatából. Az özvegyasszony, akinek elfogyott az olaja, aki hiányban szenvedett, nem tudta kifizetni az adósságát. Özvegy volt, a két fiát egyedül nevelte és elfogyott mindene, nem volt semmije, csak egy picike kis olaja volt és azt mondja Elizeus, hogy hozzád edényeket. Hát nincs edényem se, hát nekem már semmim sincs! Megesszük, van egy kis ételünk és utána meg fogunk halni és itt a vége.

Ennek az asszonynak azt mondta a próféta, hogy akkor kérjél kölcsön edényeket az olajnak! És az olaj megsokasodott, az olaj áradt, amíg volt edény, addig áradt az olaj. Ugyanez a helyzet a szolgálatokkal kapcsolatban is. Amíg Istennek vannak edényei, amibe olajat töltsön, ezek az edények ki tudnak áradni. Ez az olaj jelentette az asszony számára a megoldást ott, fizikai szinten, de az olaj a Szent Szellemnek és a kenetnek a jelképe. Az a kenet, amely meg fogja törni az igát az emberi életek felett és ezt az olajat Isten kitölti minden edénybe, legyen az férfi, legyen az nő! Azért teszi ezt Isten, hogy az emberek szabadokká váljanak, hogy az Ő Igéje eljusson mindenhova, mindenfelé az egész világra és Isten kenete, Isten ereje tudjon áradni.

A másik téma. A múltkor megbeszéltünk egy-két dolgot, de nem fejeztem be. Folytatni fogom. De itt, ha az uralkodás kérdéséről beszélünk, azt látjuk, hogy a nőket általában három területen akarják korlátozni. A vezető pozícióban nem lehet nő. Itt megint csak ugyanaz a kérdésem, hogy ki szerint? Isten szerint, a Szent Szellem szerint, Jézus szerint, Pál apostol szerint, vagy emberi elképzelések szerint nem prédikálhatnak és főleg nem taníthatnak? Ma a tanításról lesz szó, meg a fej bekötéséről, mert ez is izgalmas téma szokott lenni néha. Ma meg fogjuk nézni, hogy erről mit mondanak az Írások. Nagyon sok jegyzetem van, igyekszem nem összekeveredni benne. El akarok igazodni, mert akkora terület és annyi mindent ír róla a Biblia, hogy az ember eltévedhet az Ige útvesztőiben, de igyekszem vonalban maradni.

Uralkodás kérdése. Ha megnézzük, akkor Isten adott női bírót. Ószövetségről beszélek most, nem az új szövetségről. Ha az ószövetséget megnézzük, akkor ott elég konzervatív dolgok vannak. Főleg, ha azt nézzük, hogy Izrael kultúrájában a nőket nem sokra tartották. Még meg se lehetett őket számolni a gyerekekkel együtt, annyira elnyomott állapotban voltak. És ebben a kultúrkörnyezetben női bírót állított Isten. A bírák akkor uralkodtak. Az uralkodás a szó szoros értelemben történt, ők élet-halál urai voltak. A Bírak Könyvében olvashatunk erről. A legutolsó bíró Sámuel próféta volt, akit aztán már felváltott Saul király és a király uralkodott. De ki adta Debóranak az uralmat? Egy nőnek adta Isten az uralmat! Látjuk a Bibliában, hogy ez az állítás sem áll meg az Ige fényében, tehát nem Istentől van és ha ez az ószövetségben lehetséges volt, akkor mennyivel inkább az új

szövetségben, hiszen a Zsidókhoz írt levél írja, hogy egy új szövetségnek, egy jobb szövetségnek lett kezeze Jézus. Egy sokkal-sokkal jobb szövetségben vagyunk. Tehát azt látjuk a Bírák 4,4-ben:

Bírák 4,4.

4. Ebben az időben Debora, a prófétanő, a Lappidot felesége volt bíró Izraelben.

Tehát uralkodott is és prófétanő is volt. Ugye? Siserát például egy nő semlegesítette, Jáhel. Nem Ráhelnek, hanem Jáhelnek hívták. Egy hébernek a felesége volt, aki által Isten legyőzte és lefejezte az ellenséget. Aztán, ha tovább megyünk, beszélhetünk az új szövetségben is, amikor látjuk azt, hogy nők vitték el az Evangéliumot különböző emberekhez. Most csak azért mondom el az elején a sok női szolgálatot, hogy akik nem hisznek a női szolgálatban és nem akarnak ezzel egyetérteni, majd a videót kikapcsolhatják, mert fogom hozni azokat az érveket, ami miatt nem tud megállni az az érvelés, hogy a nőket korlátozni kellene.

A szamáriai asszony Jákob kútjánál találkozott Jézussal, a János evangélium negyedik fejezetében olvashatunk róla. Ő nem volt egy szent életű nő, elfogyasztott már öt férjet és délben ment a kútra. Ha valaki járt Izraelben, tapasztalhatta, hogy nem sok logika van abban, hogy valaki délben menjen a kútra, hiszen délben az emberek elbújnak, mert annyira süt a nap, elviselhetetlen a hőség. De ez a nő mégis délben ment a kútra. Miért? Nem akart találkozni emberekkel. Ő tulajdonképpen bujkált. Ez nagyon érdekes, hogy fényes nappal, pont délben bujkál valaki. Találkozott Jézussal és hát először lezsídózta Jézust, hogy „te zsidó létedre”, aztán egy kis beszélgetés után eljutottak odáig, hogy jól van, Uram. Tehát ez egy nagyon rövid kis evangelizáció, nagyon jó minta, hogy hogyan evangelizáljunk, Jézus ebben nagy példa.

Utána mit csinált ez a nő? Elment és prédikálta a Messiást, prédikálta az Urat. Tehát olvasunk ilyet az Újszövetségben is, igaz? Jézus nem korlátozta, nem mondta: figyelj ide, te nő vagy, te aztán meg ne szólalj, el ne mondd az embereknek a bizonyosságodat, főleg ne férfiaknak, mert hogy nézne ki! Abszolút semmilyen korlátozást nem találunk a Bibliában.

Aztán még valamit szeretnék fölolvasni, ezt az Újszövetségben nézzük meg. Ez az igehely a Márk evangéliumában olvasható, ez mostanság jutott így eszembe hirtelen. A Márk evangélium 16. fejezetében találjuk ezt az Írást Mária Magdalénáról, 16,9-től.

Márk 16,9-10.

9. Mikor pedig reggel, a hétnek első napján föltámadott, megjelenék először Mária Magdalénának, akiből hét ördögöt űzött ki.

10. Ez elmenvén, megjelenté azoknak, akik vele voltak és keseregnek és sírnak vala.

Az első nő, pontosabban az első személy, aki a feltámadt Jézust prédikálta, egy nő volt, Mária Magdaléna. Ő volt az első, aki vigasztalást vitt azoknak az embereknek, akik oly mélységesen hittek Jézus halálában. Akkor még nem a feltámadásában, hogy egyszerűen elkeserítette őket ez a helyzet.

Márk. 16,11.

11. Azok pedig mikor hallották, hogy él és ő látta, nem hitték el.

Na, látod István, ezért nem kell nőknek prédikálni, mondhatnád mindjárt, de olvassuk tovább a történetet.

Márk. 16,12-13.

12. Ezután pedig közülük kettőnek jelenék meg más alakban, útközben, mikor a mezőre mennek vala.

13. Ezek is elmenvén, megjelenték a többieknek; ezeknek sem hittek.

Pedig ezek meg férfiak voltak. Akkor mi a különbség? Nekik sem hittek. Aztán amikor az asztalnál ültek, akkor megjelent a tizenegynek. Tehát a lényeg az, hogy igenis az Örömhírt legeslegelőször a Jézus feltámadásáról egy nő prédikálta.

Menjünk tovább. Eléggé föl kavarta a kedélyeket az izgalmas tanítás. Többen, akik nem értettek egyet a női szolgálatokkal, nyilván felhozták az ellenvetéseiket és voltak, akik pedig fölhozták mellette azokat a biblikus érveket, amik vannak. A Biblia azt mondja, hogy a nekünk adott kegyelem szerint vannak különböző ajándékaink. Ezt az egyik testvérünk írta le, nagyon jól összefoglalta. Úgy gondolom, hogy fölolvassom, mert tényleg nagyon-nagyon remekül összefoglalta az ő véleményét és

az álláspontját azokkal szemben, akik nem megfelelőképpen értelmezik az Igét. Tehát, aki a szolgálat ajándékát kapta, az végezze a szolgálatot, a tanító a tanítást, a vigasztaló a vigasztalást, az adakozó szerénységgel, az előljáró igyekezettel, a könyörülő pedig jókedvvel. Róma 12-ben olvassuk ezt a 6-tól 8-ig. Tehát, akinek a kegyelmi ajándék adatott. Isten miért ad valakinek ajándékot? Azért, hogy utána lefojtsa az ajándékát? Ezt nem Isten teszi, ezt emberek teszik.

Ha Isten valakit megajándékoz a tanítás kegyelmi ajándékával, azt céllal adja, mégpedig azzal a céllal, hogy azt használjuk a saját épülésünkre és másoknak az építésére. Sehol nem mondja az Írás, hogy ez csakis férfiaknak adatott. Sehol nem mondja, hogy ez a kegyelmi ajándék nő és férfi kérdés lenne. Profétálni is fognak, ezt már fölolvastuk a Joel könyvéből, hogy a fiak és a lányok.

1Korinthus 14,33–34.

33. Mert az Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene; amiként az a szentek minden gyülekezetében van.

34. A ti asszonyaitok hallgassanak a gyülekezetekben, mert nincs megengedve nékik, hogy közbeszóljanak; hanem engedelmesekek legyenek, amint a törvény is mondja.

Erről már korábban is beszéltem. Itt Pál arról beszél, hogy hallgassanak a nők, mert az efézusi gyülekezetben a nők hangosan csevegtek. Erről történelmi leírások vannak. Majd megfogjuk nézni, összegyűjtöttem néhányat arról a korról. És hogy ne fojtsák el a kegyelmi ajándékot és ne húzódjanak be a nők mondjuk egy sarokba répát hegyezni, nagyon viccesen írja itt az illető. A nők, ugyan már! Azt mondja, sokan nagyon nagy tévhitben vannak ezzel kapcsolatban, mert bizony a nők taníthatnak! Sőt, szolgálhatnak, akármilyen kegyelmi ajándékaik vannak. Akár pásztor, proféta, vagy amire van a kegyelmi ajándék, a „karizma”. Ugye a charis, amiből származik, a görögben ajándékot jelent. A karizma pedig a kegyelmi ajándékot, ez a görög megnevezése.

Isten Szelleme a maga kegyelmi ajándékaival nem tesz különbséget nő és férfi között. Miért ne kaphatna egy nő, mint ahogyan a bibliai időkben is, akár vezetői pozíciót? Ez az Isten dicsőségére van. Az a baj, hogy sokan nagyon elferdítik az Igét. A lényeg az, hogy Isten dicsőüljön meg a szolgálatban! Mi csak a hírvivők vagyunk. Tegnap, tegnapelőtt egy konferencián voltunk és ott az egyik prédikátor beszélt Jézus szamaráról, hogy a szamár hogyan vitte be Jézust Jeruzsálembe. Ha a szamár szemszögéből nézzük a dolgot, akkor a szamár azt gondolhatta volna, hogy őt ünneplik. Hát ez a legjobb napja! Lerakják elé a virágokat, mindenki éljenzi őt, mindenki. Hát ő a szuper szamár, mert hiszen őt ünnepli a sokaság. Mondhatja, hát kit ünnepelhetnének? Körülnézek, nem látok senkit magamon kívül. Aztán azt mondták neki, hogy te szamár, hát nem téged ünnepelnek, hanem aki a hátadon ül! A te dolgod csak az, hogy bevidd Jézust a városba!

Ez volt az üzenet lényege, úgyszólván ezt elhoztam a tegnapi napról, tegnapelőtről, hogy átadjam nektek, nagyon jó. És ez célunk, hogy mi, mint Isten szamara, elvigyük Jézust arra a helyre, ahol mi vagyunk, ahol mi élünk, ahol mi szolgálunk. Nem a szamarának kell ünnepeltetnie magát, nem a számít, nem a hírvivő számít, ez csak a csomagolás. Hanem maga az üzenet, maga a tartalom számít. Az, amit Jézus ránk bízott, férfiakra és nőkre. Vannak keresztények, akik nagyon szeretnek vitatkozni, de a lényegre kell tekintenünk, mert le van írva a Bibliában, hogy milyen lehet a pokol. Én nem tudom, hogy milyen a pokol. Hála Istennek, nem jártam ott, nem is akarok és nem is fogok, mert az én Uram, Jézus Krisztus megváltott engem úgy, ahogy téged is és minden embert.

De nagyon fontos kérdések vannak a gyülekezetben általában. Nagyon fontos teológiai vitáink vannak, miközben az emberek nagy tömege megy a pokol felé és jár azon az úton, ahonnan ki kellene menteni őket és ehhez nem kellene korlátozni a gyülekezetnek a több mint felét, hiszen az egyház több mint fele nő. A korlátozás kinek a terve, kinek a célja, kinek a szándéka? Biztos, hogy nem Isten szándéka. Ez egyenesen az ördögnek a terve és nagyon sokan úgy aposztrofálják Pálnak bizonyos szavait, hogy az isteni parancsolat. Az isteni parancsolat az egyértelmű és világos, az a szeretet parancsolata! Az a parancsolat, hogy hirdessük az Evangéliumot minden teremtséknek! Az a parancsolatunk, hogy tegyük tanítványokká minden népeket, férfiakat és nőket. A tanítványnak pedig mi a feladata? Hogy olyanná váljon, mint a Mestere, mint Jézus és azt tegye, amit Jézus. Azt mondta Jézus, hogy a

bennem hívők azt fogják tenni, amit én tettem. Nem írja ott, hogy a nők nem fogják azt tenni, csak a férfiak.

Tehát ezek olyan megkülönböztetések, amik Isten Igéjének fényében nem állnak meg. Egy alapszabály, hogy amikor Bibliát olvasunk, egyetlen igeversre nem építünk dogmát. Nem építünk hittételt, nem építünk egy teológiai kinyilatkoztatást, hogy a nő hallgasson a gyülekezetben. Meg kell nézni, hogy, ha a Biblia többi része ennek ellene mond, akkor minimum gyanút kell fognunk azzal kapcsolatban, hogy miért mondja ezt Pál. Mert az nem lehet, Isten nem beszél maga ellen. Akkor meg kell nézni, hogy ott valami speciális ok, valami olyan helyzet, valami olyan körülmény van, ami éppen ott, azon a helyen, ott és akkor kivételt tesz. Azt a könyvet, amit mi olvasunk, 2000 évvel ezelőtt rögzítették, egy teljes más korszakban, egy teljesen más időszakban, amit mi el sem tudunk képzelni. Nem volt Facebook például, nem volt internet. Ma, amikor erről beszélünk a fiataloknak, nem is értik, hogy lehet enélkül egyáltalán élni. Más volt a kultúra, más volt a környezet.

Természetesen Istentől ihletett Isten Igéje, de mivel embereken keresztül jön, az ember óhatatlanul is benne van és azért kell az Igét magyarázni, azért tanítják a teológusoknak az úgynevezett izagógikát – bevezetést. Tehát a Biblia környezete, hogy mi az a korszak, mi volt akkor, hogy volt akkor, meg kell néznünk, meg kell tudnunk állapítani, hogy ott és akkor mit jelentett, de itt és most sem jelenthet nekünk mást.

Átültetni arra a korra, arra a környezetre, amiben mi most élünk. Ezért a Jézus nem adott konkrét utasításokat, például, hogy hogyan evangelizáljunk, mert más kor, más környezet. Sokan azt mondják, hogy ez nem számít, mert az Ige az Ige. De bizony, hogy a kor számít, hiszen az Ószövetségben is vannak kinyilatkoztatások, ha azt mondjuk, hogy a kor nem számít, akkor ma is érvényes minden? Akkor a parázna nőket meg kellett kövezni, ez volt a törvény és meg is kövezték őket. De hála Istennek, az Úr adott egy új szövetséget, mint ahogy azt Jeremiásnak megígérte, a Jeremiás 31,31-ben olvashatjuk és az Ezékiel 28-ban is olvashatunk erről, hogy egy új szövetség fog jönni, nem azon szövetség szerint, ahogy az ószövetséget Isten adta.

A Biblia említést tesz igenis női szolgálatokról. Ilyen volt Mirjám, Mózes testvére. Ő is szolgált és nem azért lett poklos, mert nő volt. Neki is egy vezető szerepe volt, az Ószövetség könyve említést tesz róla. Hulda, Priscilla, Fébé, ők már újszövetségi szolgálók és lehetne sorolni. Vagy beszélhetünk Anna próféta nőről, aki várta a Messiás eljövetelét, ő még ószövetségi volt. Nem beszélve Fülöp két lányáról, az Apostolok cselekedetei 21,9-ben említi a Biblia. Bizony ők is szolgáltak és ők is prófétáltak, méghozzá nem is akárkinek. A nagy Pál apostolnak prófétált, hogy meg fogják őt kötni. Nem állította sem Pál, sem Fülöp, hogy de egy nő nem prófétálhat!

Egyébként a gyülekezet fogalmát Jézus meghatározta. Mit értünk gyülekezet alatt? Ketten, vagy hárman összejönnek az én nevemben, ezt mondja Jézus. Az a gyülekezet, ahol Jézus nevében összejövünk. Tehát ahol ketten, hárman összejövünk az már gyülekezet. De akkor azt állítani, hogy a gyülekezetben a nők nem szólhatnak meg és nem prófétálhatnak, ez már több, mint ostobaság, ha csak az előbbieket fényében nézzük.

Menjünk egy kicsit bele. A múlt alkalommal említettem, - csak egy rövid összefoglalás -, hogy négy elméletet szoktak alkalmazni a nők korlátozására. Az egyik az az alávetettség elve, hogy a nőknek alávetettségben kell lenni és máris felsorolják ilyenkor az ellenzők azokat az Igéket, amik a nőknek szóltak. Persze sikeresen kihagyja azokat a részeket, amik viszont a férfiaknak is szólnak, hogy vessétek alá magatokat egymásnak az Isten félelmében. A férfiaknak és a nőknek ugyanúgy alávetettségben kell lenniük. Tehát ezt csak a nőkre kivetíteni és különösen a női szolgálatokra, ez enyhén szólva is egy kis csúsztatás, sőt nem kicsi csúsztatás, hanem elég nagy.

A másik a hallgatás elve, hogy a nő meg ne szólaljon, ez az első Korinthusi levél 14. fejezetéből van. Pont abból a részből, ahol Pál apostol magyarázza azt, hogy a szolgálati ajándékokat hogyan alkalmazzuk. Mert Isten nem a zűrzavarnak az Istene, mint ahogy ezt a testvérünk is írta.

A harmadik a tanítás tiltása. A múlt alkalommal idáig jutottunk, hogy a nő nem taníthat. A negyedik pedig a fejbekötés, hogy a nőknek be kell kötni a fejüket. Az elmúlt évtizedekben még látunk sok olyan gyülekezetet, ahol ez kötelező volt, hagyomány volt. Nem bántani és nem kigúnyolni és

nem kritizálni szeretném őket, Jézus azt mondaná, legyen az ő hitük szerint. Ha ők így szeretnék megélni a Krisztussal lévő kapcsolatot, ha így tudják büntudat és kárhóztatás nélkül végighallgatni az üzenetet, hogy bekötik a fejüket, ám legyen, az ő választásuk. De megnézzük, hogy mit mond erről a Biblia. Ezt kötelező érvényűen, az egész Eklézsiára és minden korra kiterjeszteni, az több mint ostobaság, mert a Biblia nem támogatja és nem erről szól.

Tehát a következő elv, amit általában föl szoktak hozni, az a tanítás elve. Az, hogy a nő ne tanítson és különösen férfit ne tanítson. Ez egy nagyon fontos kérdés sok férfinak. Úgy látszik, hogy vannak olyan férfiak, akiknek ez az igevers az egóját erősen támogatja, de a mi egónkat amúgy nagyon le kellene tenni, mert Isten dolgozik mindannyiunknak az egóján.

Az, hogy egy elveszettnek ki dobja a mentőövet, férfi, vagy nő, az teljesen mindegy. Itt egy-két zavaros elképzelés van a szolgálatról meg a tanításról meg a tanítószolgálatról, hogy az miről szól egyáltalán. Na de nézzük az Írást, az 1Timótheus 2,9-től kezdjük. Nyilván, akik ellenzik, ők nem innen kezdik.

1Timótheus 2,9–10.

9. Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmességgel és mértékletességgel ékesítsék magukat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékkel,

10. Hanem, amint illik az istenfélelmet valló asszonyokhoz, jó cselekedetekkel.

Nézzük az elsőt, az öltözködést. Az egy kulturális kérdés. Minden kornak megvoltak a szokásai. A múlt alkalommal egy skót pásztor hallottatok itt szolgálni nálunk. Az alkalom után elmentünk és beszélgettünk és kérdeztem, hogy föl szokta-e venni a skót szoknyát. Igen, vannak olyan nemzeti ünnepek, hogy bizony fölveszi a skót szoknyát. Most képzeld el ezt itt Magyarországon, ha én megjelennék egy skót szoknyában, hát furcsákat gondolnál rólam, de annak a környezetnek, annak a kultúrkörnyezetnek ez egy sajátossága és teljesen rendben van, hogy ő skót szoknyát vesz ott föl.

Tehát látjátok, hogy igenis van helyi jelentőség, vannak szokások, vannak olyan környezetek, ahol ez elfogadott és ahol nem botránkoztat meg senkit. Pál apostol szavaival kell élni, ne botránkoztatassatok meg se zsidókat, se görögöket, se az Istennek gyülekezetét. Ha ez valakit megbotránkoztat, akkor nem teszem. Itt az öltözetekről van szó. Miről beszél? Illemről, hogyan illik ez ott és akkor. Ma is megvannak azok a szabályok. Nyilván nem helyes dolog, ha hasig érő dekoltázsokkal jönnek a hölgyek. Nem illendő dolog megjelenni a gyülekezetben, mondjuk így. Itt is megvannak a szabályok és ezek is változnak.

Évtizedekkel ezelőtt nem is volt más ruhám, csak öltönyöm és nyakkendőm és abban szolgáltam télen-nyáron. Ma látjátok, hogy lazábban vagyok, mert ez az elfogadott és semmi probléma nincs, senki nem botránkozik meg azon, hogy nem vettem fel nyakkendőt. Sportos, elegáns, ez a kor sajátossága és rendben van. Azon sem botránkoznak meg, ha bejön egy piros tarajú fiatalember, rongyos farmerben. Ne rohanj oda mindjárt, hogy megvarrhatom-e a nadrágodat, mert most ez a divat, kész. Legyünk toleránsak másokkal! Tehát erről szól itt, ilyen rendszabályokról.

Timótheushoz az első levelét Pál apostol már a börtönből írta. Ezeket hívják az egyetemes egyházi leveleknek. Amikor már Pál apostol tudta azt, hogy át kell adnia a szolgálatát, mert már az ő útja befejeztetett és Timótheushoz, aki az efézusi gyülekezetnek volt a pásztor, írta ezt a levelet és rendelkezett bizonyos dolgokról. Timótheus fiatal volt. Bátorította a gyülekezetet, hogy a fiatal kora ellenére igenis fogadják el, mert az ő hitgyermek az Úrban Timótheus. Még a nagyanyját is ismerte. Egy istenfélő görög családból származik. Nézzük a 11-es verset.

1Timótheus 2,11–15.

11. Az asszony csendességben tanuljon, teljes alárendeltségben.

12. A tanítást pedig nem engedem meg az asszonynak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben.

13. Mert Ádám teremtetett elsőnek, azután Éva.

14. És nem Ádám csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván, bűnbe esett:

15. Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor, ha megmaradnak a hitben és a szeretetben és a szentségben józansággal.

Nézzük meg, hogy itt miről van szó. Amint említettem, a bibliatanítók, vagy bibliamagyarázók, akik ezzel magyarázzák, hogy a nők nem szólhatnak és taníthatnak a gyülekezetben, ott már odaírták azt, hogy a Bibliát nem taníthatják. Csak ez nincs itt az Igében. Ez csak az ő fejükben van.

A tanítás szó itt ebben az esetben, ha megnézzük a görög szótárban, itt jelenthet kioktatást, oktatást is. Tehát itt nem feltétlenül bibliatanításról van szó, vagy nem csak arról van szó. Lehetséges három dolog, vegyük bele. A bibliatanítást is belevehetjük, belevehetjük a kioktatást, a mások kioktatását, vagy másoknak az oktatását. Azt mondja, hogy a tanítást pedig nem engedem meg asszonyoknak, sem hogy a férfin uralkodjék, hanem legyen csendességben. Ez egy igeversen belül van. Miről lehet itt szó?

Nyilván a kor kultúráját ehhez érdemes föllapozni, hogy ezt az igeverset a helyén tudjuk kezelni. Mert mi az, hogy egyszer adja a nőknek az ajándékot, hogy szóljanak meg prófétáljanak, most meg maradjatok csöndben? Ki teremtette a száját a nőknek? Hát nem Isten? Nem azért teremtette nekik, hogy hallgassanak, hanem azért, hogy arra használják, amire kell és itt ez a lényeg. A férfiak száját ugyanezért teremtette, hogy ne maradjanak ki ők sem.

Tehát itt erről szól a dolog, hogy nem engedi meg azt, hogy a gyülekezetben az asszonyok kioktassák a férjüket. A nők akkor nem voltak olyan műveltek, nem volt támogatott a nők képzése, oktatása és nem olyan kultúrkörnyezetből jöttek, hogy az ő megnyilatkozásaik minden esetben olyan krisztusiak lehettek volna, főleg, ha bele vesszük az efézusi környezetet.

Ha én ott Efézusban lettem volna akkor pásztor, valószínű, hogy én sem engedtem volna oda női szolgálót. Nem azért, mert Isten tiltja, hanem azért, mert a helyzet olyan volt. Mit tudunk Efézusról? Ott volt az Aphrodité templom, ott voltak azok a papnők, akik a kultikus prostitúcióban vettek részt, akik úgy viselkedtek, ahogy viselkedtek. Bizony Pál apostol nem akarta, hogy a kereszténységet, a krisztusi hitet bármilyen pogány kultúrával összevegyítsék, illetve ezekhez a pogány papnőkhöz kössék. Tehát megvan ennek a kulturális háttere.

Azt mondják, hogy Pál apostol ezt nem fejt ki a Bibliában, hogy ezért. Hát persze, mert Pál apostolnak ettől nagyobb bölcsessége van. Nyilván ma sem kell kifejtenuk, hogy a piros lámpán nem mész át, mert ez köztudott, mindenki tudja. Igaz?

Tehát vannak dolgok, ami ott köztudott volt akkor, ami normális volt, ami természetes volt. Miért kellett volna, hogy Pál apostol ezt külön kifejtse? Pontosan értette az akkori kor embere, hogy Pál apostol miért korlátozta ilyen formában, hogy ne oktassák ki a férjüket. Itt nem bibliatanításról van szó. Gondolj bele, Isten nem mondja azt, hogy te figyelj, nehogy már aztán az én Igémet prédikáld te a férfinek! Hanem itt a saját kútfejből jött, vagy a saját kultúrájában szocializálódott embernek a viselkedéséről van szó. Tehát olyan kulturális és olyan normákról van szó, amelyek egyébként itt és ma is érvényesek. Nekünk másfajta szabályaink vannak és kell is, hogy legyenek, mert Isten a rendnek és nem a rendtelenségnek és nem a káosznak az Istene. Teljesen rendjén van ez az Ige és ez a mai napra is releváns, de ez ugyanúgy vonatkozik a férfiakra is. Itt ebben a szöveggörnyezetben éppen a nőket emelte ki. Azt mondja, mert Ádám teremtett elsőnek és azután Éva.

Ha megnézzük a Mózes könyvét, akkor azt mondja, hogy teremtek társat. Ez a másik, amire szoktak hivatkozni, hogy nem Ádám csalattatott meg, hanem az asszony megcsalattatván bűnbe esett. Ez is igazság, de az igazságnak csak az egyik fele. Mert végül is nem Éva bízott meg a kert őrzésével, akkor még Éva meg sem volt teremtve, hanem Ádám felelőssége volt. Igen, ma is a férfiaknak a felelőssége. A felelősség ugyanúgy a férfiaké, nem lehet az asszonyra kenni és ha így is volt, ez még mindig nem ok arra, hogy a nőket abban korlátozzuk, hogy nem szolgálhatnak teljeskörűen. Pontosan, hogy nem lehet ráfogni és Évának a számlájára írni mindazt, ami itt történt.

Néhány tanító ezt az érvet használja arra, hogy kizárja a női prédikálást, a tanítást, különösen, hogy nem taníthatnak férfiakat. Aztán majd mindjárt fogok olvasni, amikor mégiscsak fölmentik őket, hogy azért mást lehet tanítani. Tehát itt azt emelik ki, főleg ebből a részből, hogy nő az Írásokat nem taníthatja férfiaknak. Ezzel csak egy probléma van, hogy ez nincs ideírva. Ez már az ő gondolataiban van, az ő értelmezésében van, vagy azokéban, akik erre tanították.

A másik, amire hivatkoznak ilyenkor, hogy ennek az oka, - írja egyik elemző, aki próbálja elmagyarázni, hogy a nők miért nem taníthatnak -, hogy a tanítás a tekintély gyakorlása. A tanítás itt nem a világi tárgyakra vonatkozik, hanem az Írásra. Csak hát itt nem írja ezt a Biblia! Ez a probléma ezzel az érveléssel. A vers nem tiltja meg a nőknek, hogy tudományt, matematikát, vagy humán tárgyakat tanítsanak a férfiaknak – írja a szerző. Az Írást azonban tilos tanítaniuk – szerinte. Hol írja ezt a Biblia? Az én Bibliám nem ír ilyet és, ha megnézi a sajátját, ott sem talál ilyet. Ez már csak az ő exegézise, az ő írásmagyarázata, az ő elképzelése, amit nem támogatnak az Írások.

Ezeket azért olvasom föl, mert ezekkel az érvekkel fogtok találkozni és, hogy mit tudunk válaszolni a Bibliából ezekre. Azt mondja, hogy ez a tiltás csupán a férfiak tanítására terjed ki. Nem tilos a nőknek a többi nőt, vagy gyerekeket tanítani. Nem képmutatás ez? Azt mondja az előbb, hogy a gyülekezetben a nő nem szólalhat meg. Az előzőkben azt taglalta. Saját magának mond ellent.

Ha nők jönnek össze, az nem gyülekezet? Ha gyerekek jönnek össze Jézus nevében, az nem gyülekezet? De gyülekezet. Tehát látjátok, hogy sántít az ügy, akárhonnán nézzük meg és ugye rámutat ennek az okaira. Nézzük meg Titusnak a levelét. Sőt még egy érvelést szeretnék hozni, az 1Mózes 3-ban azt írja, hogy az asszony elbitorolja a férje feletti tekintélyt. Vezető szerepet tölt be a bukásban, ezért tilos ezt tennie, a helyi gyülekezetben nem taníthatja az Írásból a férfiakat. Ekkora butaságokat állítani! Ezt a Biblia nem írja és egyáltalán nem tanítja. Sőt a Mózes könyve pontosan azt mondja, hogy a hatalmat nem csak a férfi kapta. Menjetekek és uralkodjatok! Az uralmat együtt kapta a férfi és a nő.

Tehát ez az érvelés sem áll meg semmiképpen. Nézzük a 2Timótheust, hogy ott mit ír a Biblia erről, mert ezt megint nagyon gyakran lehet hallani. Kezdjük az elejétől, mert itt mindjárt kihagyta a férfiakat megint az ügyből a tanulmány szerzője, aki tudományos módon próbálja elmagyarázni, hogy a nők miért nem szólalhatnak meg a gyülekezetben, hogyan kell őket elnémítani az Egyházban. Akkor nézzük a Titus 2,1-től:

Titus 2,1–5.

1. Te pedig azokat szóljad, amik az egészséges tanításhoz illenek.

2. Hogy az öreg emberek józanok legyenek, tisztességesek, mértékletesek; teljesekek a hitben, szeretetben, állhatatosságban.

Miről szól itt az Írás? Általános utasítások a gyülekezetnek, útmutatások, erkölcsi útmutatók, hogy a Krisztus Testében minden rendben menjen, hiszen mi itt a Krisztust képviseljük.

3. Hasonlóképpen az öregasszonyok szentekhez illő magaviseletűek legyenek, nem patvarkodók, sem sok borivás rabjai, a szépre tanítsanak,

Itt most a szolgálatokról van szó? Nem, hanem általános iránymutatásokról beszél a Biblia.

4. Hogy józanságra neveljék az ifjú asszonyokat, hogy férjüket és gyermekeiket szeressék,

Releváns ma ez az Ige? Hát persze, mert ugyanúgy kell, hogy történjen ma is. Ez nem zárja ki a nőket a szolgálatból egyáltalán és nem csak arról szól, hogy csak nőket taníthatnak, meg gyerekeket, hiszen vannak ott fiúgyerekek is, akik előbb-utóbb férfiak lesznek, tehát akkor valahol megint csak sántít a dolog.

5. Legyenek mértékletesek, tiszták, háziasak, jók, férjüknek engedelmesek, hogy az Isten Igéje ne káromoltassék.

Ez is így van. Ez itt a nőkről szól. A férfiaknak van máshol írás, engedelmeskedjetekek egymásnak az Isten félelmében. Ennyit egyelőre Titusról. Itt azt mondja, hogy a nő taníthatja a többi nőt, de férfiakat már nem taníthat. Másodszor a nők gyerekeket is taníthatnak, de férfiakat nem taníthatnak – mondja. Nézzük meg, hogy miért nem állnak meg ezek az állítások. A nők egyházi szolgálatának a tiltását gyakran azzal az érveléssel támasztják alá, hogy a Biblia, különösen Pál apostol írásai tiltják a nők számára a férfiak tanítását, a gyülekezetben való vezetéset. Ugye ezt már a múlt alkalommal is említettem. Tehát itt azt mondja, hogy a nő taníthatja a többi nőt, de férfiakat már nem. Azt is mondja, hogy a nők gyerekeket taníthatnak, de férfiakat nem.

Nézzük meg, hogy miért nem állnak meg ezek az állítások. A nők egyházi szolgálatának korlátozását gyakran azzal az érveléssel támasztják alá, hogy a Biblia, különösen Pál apostol írásai tiltják a nők számára a férfiak tanítását, a gyülekezetben való vezetéset. Ezt már a múlt alkalommal is em-

lítottam. A most felolvasott igehelyeket, a Timótheus és a Titus leveleket gyakran idézik, hogy alá-támasszák azt a nézetet, miszerint a nőknek csendben kell lenniük a gyülekezetben, nem taníthatnak férfiakat. Azonban ezen szövegek alaposabb vizsgálata és a tágabb bibliai kontextus figyelembevételével világossá válik, hogy ezek az érvek több ponton is félreértelmezéseken alapszanak és a történelmi környezet figyelmen kívül hagyásával történnek. Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni. Ilyenkor többen érvelnek, hogy Isten Igéje az Isten Igéje és az nincs korszakhoz kötve. Igen, az egész könyv Isten Igéje, de ez nem isteni parancsolat, hanem Pál apostol helyi rendelkezései a gyülekezetben. Tehát ez a szöveg, amit itt felolvastunk, ez nem egy általános érvényű szabályt kíván megfogalmazni minden keresztény gyülekezet számára, hanem egy konkrét helyzetre reagált több esetben. A nők tanításának és vezetésének kérdése különös kihívás elé állította a gyülekezetet, amint már említettem, amiatt a pogány környezet miatt, amiben ők éltek. Azok miatt a pogány kultuszokat művelő papnők miatt, akikkel esetleg azonosíthatók volna a keresztény gyülekezetet.

Ha megnézzük, akkor megint utalhatnak arra, hogy nagyon sok példa van. Például az Apostolok cselekedeteiben Priscilla neve több esetben előbb szerepel a férjénél, aki Apollóst tanította. Apollós a törvény alatt felnövekedett szolgáló volt, aki alexandriai iskolából jött és még nem ismerte az új szövetséget, nem ismerte a Krisztust és bizony Akvilának és Priscillának kellett őt tanítaniuk és bőven elmagyarázniuk a krisztusi hit alapjait. Itt pontosan arra látunk példát, hogy egy nő és egy férfi tanította Apollóst, aki aztán később egy kiváló hittudós lett, nagyon sokat olvasunk róla a Bibliában.

Ezen kívül a Titus 2,3–5-ben maga Pál bátorítja az idősebb asszonyokat, hogy tanítsanak fiatalabb nőket, mint ahogy már olvastuk. Bár ez elsősorban a női közösségeken belüli tanításra vonatkozik. Fontos megjegyezni, hogy az idősebb asszonyoknak tanítói szerepük van, amely elismeri a nők képességeit és elhívását a tanításra. Tehát azok az érvek, amelyek szerint a nők nem taníthatnak férfiakat, nem veszik figyelembe a Biblia azon részeit, amelyek nyilvánvalóan támogatják a női tanítók szerepét és amelyekben Pál apostol maga is elismerte a női tanítók ajándékait.

Egy fontos különbséget meg kell nézni. Ez megint egy nagyon félreértelmezett dolog, hogy a tanítás és az uralkodás hogy jön össze. Itt, amikor tekintélyről beszélnek, amikor az Igét prédikáljuk, akkor Isten tekintélyéről van szó, nem a nő és nem a férfi tekintélyéről. Akik a tanítást a tekintélyhez akarják kötni, nagyon eltévesztették. Akik a pásztorlást a tekintélyhez akarják kötni, ők is nagyon eltévesztették. A pásztorlás nem más, mint gondoskodás. Ezt jelenti, gondoskodás. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm – ahogy mondja az Írás, nagyon jól ismerjük a Zsoltárokból. Ez a gondoskodásról szól és ebben a szerepben a nők, a hölgyek néha sokkal jobbak, mint a férfiak. Miért ne szolgálhatnának? Milyen oka lenne Istennek arra, hogy korlátozza őket? Ez sehol nem isteni parancs. Sehol nem olvassuk így a Bibliában.

Külön kell választani két dolgot. Fontos megjegyezni, hogy Pál itt két különböző fogalomról beszél, a tanításról és az uralkodásról. A tanítás a szellemi igazságok átadását és a gyülekezet építését jelenti. Az uralkodás inkább a hatalomgyakorlást, a tekintélyt és a pozíciót jelenti. Semmi köze a kettőnek egymáshoz, két külön fogalom, két külön dolog. Akik a tanítást a hatalom jelképéhez kötik, eltévesztették teljességgel a krisztusi szolgálatot, a krisztusi szolgálat alapjait. Lehet ismerni az ő gondolkodásukat. A tanítás és az uralkodás közötti különbség azért fontos, mert a keresztény szolgálatban a tanítás abszolút nem az uralkodást jelenti. Főleg nem a hatalomgyakorlást mások fölött. A tanítás, a Biblia tanítása a közösség építését, a hitben való növekedést, a támogatást, a szellemi vezetést jelenti, amely nem azonos a világi értelemben vett uralkodással. Ezen az alapon korlátozni a nőket katasztrófa. Ezen az alapon a férfiakat is lehetne korlátozni, sőt kellene.

A szolgálat elsősorban nem férfi és nő kérdése, hanem elhívás kérdése. Miért korlátozzák Istent? Miért akarják bekorlátozni Istent, hogy csak a gyülekezet 45%-án keresztül szólhat az emberekhez és a gyülekezethez? Ez biztos, hogy nem Isten célja, nem Isten terve. A sátánnak nem érdeke az, hogy Isten Igéje terjedjen, tehát fontos az uralkodás és a hatalom helyes értelmezése.

Pál apostol más leveleiben hangsúlyozza, hogy a keresztényvezetés nem az uralkodásról szól. Nézzük meg ezt az Igét a Máté 20-ban 25–28-ig. Jézus itt azt tanítja, hogy aki nagy akar lenni köztetek, legyen a ti szolgátok. Igen, ha hatalmat akarunk gyakorolni, akkor legyünk mindenki

szolgája. Ez a krisztusi hatalomgyakorlás. Ez az, amit gyakorolni kell úgy férfiaknak, mint nőknek. Tehát ez nem férfi és nő kérdés. Ez az elvárás érvényes a pásztorokra, a tanítókra, más egyházi vezetőkre is. A vezetés és a tanítás keresztény értelmezése a szolgálatra és amint az előbb is mondtam, a gondolkodásra épül. Akkor nem indokolt, hogy a nők ne tölthessenek be ilyen szerepeket a gyülekezetekben.

Nagyon meglopják a közösséget és nagyon meglopják saját magukat azok a testvéreink, akik ilyen módon korlátozzák a női szolgálatokat. Istennek sok ajándékát rekesztik ki a gyülekezetből és a világi szolgálatokban. Tehát a keresztény közösségekben a hatalomgyakorlás helyes módja nem a dominancia, vagy az uralkodás, hanem a szolgálat és a mások iránti szeretetnek a kifejezése. Ahogy Pál apostol figyelmeztetett az uralkodás veszélyeire, nem azt jelenti, hogy a nők ne taníthatnának, hanem azért minden tanító, függetlenül a nemétől, köteles a krisztusi példát követni a szolgálatban.

A Szent Szellem ajándékai, amelyek közé tartozik a tanítás ajándéka is, nem korlátozódik egyetlen nemre sem, azt ugyanúgy adta férfiaknak és nőknek is. Azért beszélek erről, hogy azokat a nőket, akiket elbátortalanítottak a szolgálatukkal kapcsolatban, bátorítsam őket, hogy nézzék át alaposabban az Írásokat, vizsgálják meg azokat a bibliai Igéket, amelyek egyértelműen támogatják őket abban, hogy igenis töltsék be az elhívásukat. Az, hogy egy-egy helyi rendelkezésnek globális szinten, világszinten, az egyetemes Egyházra kiterjedően engedelmeskedni kelljen, ez nem igaz. Ez egy féligazság, hanem az isteni parancsolatot kell követnünk. Nagyon sokáig messzire mentek ezzel, megláttak itt egy női tanítót és mindjárt alá írták, hogy a nő nem taníthat.

A következő a kérdésem, ha mondjuk, egy női szolgálat által tér meg valaki, ott születik újjá, akkor kidobják a mennyből? Azt mondják, hogy nem-nem, ez nem érvényes, ezt neked egy nő tanította, ezért nem engedünk be téged Isten országába? Szóval, én nem is értem, hogyan gondolkodnak emberek. Ha csak a józan, paraszti logikát nézzük. Ha Isten oldaláról, ha Isten szemszögéből, Isten nézőpontjából nézzük a helyzetet, akkor Isten igenis érdekelt abban, hogy mindenki, férfiak és nők egyaránt, nyilván a szeretet parancsolatának megfelelően tegyék azt, amire Isten elhívta őket. Az engedetlenség az, hogy ha nem teszik azt, amire Isten elhívja őket.

Sok kritikus ember van, aki így gondolja, de, hála Istennek, egyre kevesebben és egyre több gyülekezetben látunk női szolgálatokat és ez igen nagy áldás. Ez a téma, amiről most tanítok, én tudom, hogy nem a legnépszerűbb tanítások közé fog tartozni, de néha kell olyan dolgokról is tanítani, amik nem annyira népszerűek, nem annyira szeretjük, viszont nagyon hasznosak és nagyon fontosak és hosszútávon meghatározza a mi életünket, a közösségek életét. Nagyon sok embert keserítenek meg olyan téves értelmezései a Bibliának, amik korlátok alá helyeznek embereket. Tehát a nők ugyanúgy részesülnek a tanítás ajándékában, mint a férfiak, Isten hívása nem tesz különbséget a nemek között.

Pál apostol hangsúlyozza, hogy a Szent Szellem osztja szét az ajándékokat. Az első kérdés az volt, hogy akkor ki korlátozza a nőket? Isten, a Szent Szellem? A Szent Szellem nem, mert Ő adja az ajándékot. Ő adja férfiaknak és nőknek is. Mindenki, aki kapja ezeket az ajándékokat, mire kapja? Építésre kapja. Arra kapja, hogy igenis építsen általa, mert Isten Igéje arra adatott, hogy a gyülekezetet építse. Ha a gyülekezetben a nő nem szólal meg, akkor hogyan használja az ajándékát? Tehát nem áll meg ez az érvelés. Igen, a nők is rendelkeznek a tanítás ajándékával, ez a Szent Szellem ajándéka. Ha Isten elhívta őket arra a szolgálatra, akkor nincs bibliai alap arra, hogy ezt a szerepet kizárólag a férfiakra korlátozzuk. Az egyháztörténelemben és a jelenben is számos példa van arra, hogy a nők kiváló tanítók és szellemi vezetők lehetnek. Voltak, akik nagy hatással voltak a gyülekezet életére és növekedésére. Ezzel kezdtem.

Egy másik érvelés, ami szokott lenni a női tanítók ellen. A Biblia jól érthetően tárja elénk az Isten által rendezett világ nemi szerepekre vonatkozó irányvonalait. Igen, nyilván vannak ilyen szerepek, mert megvannak a női és a férfi szerepek is a Bibliában. Ezt senki nem tagadja, de ez még nem ok arra, hogy abban korlátozzuk a nőket, hogy az isteni elhívásukat ne töltsék be. A nőknek számos területre van elhívásuk, ők is ugyanúgy részesülnek a Szent Szellem egy-egy, vagy több ajándékában, mint a férfiak. Jól teszik, ha élnek ezzel, viszont csak a Biblia által meghatározott

irányvonal mentén. Írják, hogy szerintük az az irányvonal, hogy a nők fogják be a szájukat, de nem erről szól a történet! Ezt már fölolvastam a Bibliából. Ez az Ige, amit sok helyen alkalmaznak, nem a gyülekezeti környezetről szól, nem a bibliai tanításról szól, hanem egy olyan fajta viselkedésről, ami egyébként sem megengedett sem a gyülekezetben, sem az otthonokban, sem pedig a kulturált társadalomban, a civilizációban. A civilizált embereknél is vannak bizonyos viselkedési normák, amiket be kell tartani. Itt etikai útmutatásokról is szól a Biblia, de nem isteni parancsokról van szó. Tehát nem a szolgálatról, hanem általános viselkedésről.

Akkor most nézzük meg az 1Mózes 1,27-et. Ez egy nagyon fontos igevers.

1Mózes 1,27–28.

27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt: férfiúvá és asszonnyá teremté őket

Ez egy másik tanítás is lehetne, hogy az ember istenképűsége, mit értünk ez alatt? Az Isten dicsőségének a képmása az Úr Jézus Krisztus. Tehát nekünk az Ő képére és hasonlatosságára kell elformálódnunk, mert Isten képmása az ember. Nyilván nem a testében a képmása, vannak erre különböző megfogalmazások. Most figyeljete, mert ez egy nagyon fontos dolog:

28. És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

Ott van mindegyik után a „tok”, „uralkodjatok”. Most sokan lehúznák onnan azt a szövegződést, de azt írja, hogy „uralkodjatok”. Tehát az uralmat együtt adta Ádámmal a nőknek. Ugyanúgy! Tehát mind a kettőjük elhívást kapott ugyanerre. Nem Éva kapta a parancsot, az uralkodásra való hatalmat viszont együtt kapták, ahogy olvassuk. Tehát nem Isten parancsolata az, hogy a nő nem uralkodhat. Nyilván nem világi értelemben, nem a férfin és a férfinak sincs alávetve a nő, hanem tényleg együtt kapták. Nem véletlenül a nőt a férfi bordájából, tehát mellé rendelte, segítőként rendelte. Megvan az a hátrányunk, hogy a felelősség viszont a férfié. Tehát Ádám felelősségét jelenti elsősorban az, hogy elbuktak, nem az asszonyét. Nyilván együtt voltak részesek ebben ugyanúgy és ez nem fölérendeltséget jelent.

Sok minden van még, amiről kellene beszélnem. A fej befedésre azt hiszem, hogy túl sok időm már nem jut, nem is érdemes rá túl sok időt pazarolni. A fej befedés elve, hogy a nőknek be kell fedniük a fejüket.

Erre a női tanítás kérdésre azt hiszem, hogy az előző tanításban is és most is elegendő bizonyítékot hoztunk föl az Igéből, a Bibliából arra, hogy ezt nyugodtan hátra lehet dobni. Tehát olyan félreértelmezett, félremagyarázott Igék vannak, amik nem Isten parancsai, nem Isten rendelései. Az 1Korinthus 11-ben beszél erről Pál apostol, úgyhogy megnézzük, hogy mit mondott az Ige:

1Korinthus 11,3–13.

3. Akarom pedig, hogy tudjátok, hogy minden férfiúnak feje a Krisztus; az asszonynak feje pedig a férfiú; a Krisztusnak feje pedig az Isten.

4. Minden férfiú, aki befedett fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét.

5. Minden asszony pedig, aki befedetlen fővel imádkozik vagy prófétál, megcsúfolja az ő fejét, mert egy és ugyanaz, mintha megnyíratott volna.

6. Mert ha az asszony nem fedi be fejét, nyíratkozzék is meg, ha pedig éktelen dolog asszonynak megnyíratkozni, vagy megborotváltatni, fedje be az ő fejét.

Nézzük meg, hogy miről szól ez a dolog. Megint csak visszavezethető a Korinthusban a papnőkre és a prostituáltakra. Abban a korban a prostituált hölgyek arról voltak megismerhetőek, hogy meg voltak nyírva kopaszra. Rövid haj volt. Erről beszél itt Pál apostol, hogy ne hasonlítsunk a pogány emberekre, ne hasonlítsunk arra a kultúrára, azokra az istentelen népekre, hanem igenis legyünk megkülönböztetve. Tehát ezek megint csak hagyományok.

7. Mert a férfiúnak nem kell befednie az ő fejét, mivel ő az Istennek képe és dicsősége; de az asszony a férfiú dicsősége.

8. Mert nem a férfiú van az asszonyból, hanem az asszony a férfiből.

9. Mert nem is a férfiú teremtett az asszonyért, hanem az asszony a férfiúért.

10. Ezért kell az asszonynak hatalmi jelt viselnie a fején az angyalok miatt.

11. Mindazáltal sem férfiú nincs asszony nélkül, sem asszony férfiú nélkül az Úrban.

Látjátok, hogy Pál kiegyenlíti ezt a dolgot, közös nevezőre hozza.

12. Mert amiképpen az asszony a férfiúból van, azonképpen a férfiú is az asszony által, az egész pedig az Istentől.

13. Magatokban ítéljétek meg: Illendő dolog-é asszonynak fedetlen fővel imádkozni az Istenhez?

Azt mondja, hogy ítéljétek meg ti magatok, de ha ez egy isteni parancs lenne, akkor az isteni parancsot meg kellene ítélnünk? Nem! Az isteni parancs az isteni parancs. Látjátok, hogy egyáltalán nem isteni parancsolatról van szó, hanem egy helyi rendelkezésről, egy emberi rendelkezésről.

Gondoltam, hogy csinálók egy pár oldal jegyzetet, harminchét oldalra sikerült. Hát mondom, ezt egy fél évig nem tudom végig prédikálni. De nem is az a cél, hanem a lényegét értsétek meg. A lényeg legyen megértve! Azokat a nőket, akiket el akar bizonytalanítani az ördög, csak bátorítani tudom, bármilyen gyülekezetben, bármilyen felekezetben vannak, hogy ez a korlátozás, ha van ilyen a közösségükben, az nem egy Istentől való korlátozás. Ezek emberi rendelkezések, félreértelmezett Igék-re alapozva, sokszor hagyományokra alapozva.

Olyannal is megvádoltak bennünket, hogy itt a nők prédikálnak, mi behoztuk ide a feminista mozgalmat és a világi dolgokat, dehát a Bibliát nem a feminista mozgalom alatt írták, hanem sokkal inkább előtte. Azért szerettem volna mindenképpen elmondani ezeket az érveket. Már hosszú évek óta jönnek a női szolgálók, hogy valaki elment a gyülekezetéből, mert nő nem prédikálhat. Ezért hagyta ott a gyülekezetet a férfi. Akkor az vessen magára, mert olyan gyülekezetet hagyott ott, ahol tényleg Isten Szelleme munkálkodik, nagyon áldott gyülekezet! Nagyon sok hölgy van, akinek elhívása van, de nem áll szolgálatba azért, mert ezek a tanítások bénítják. Ne hagyjátok, hogy a sátán elbizonytalanítson benneteket! Ezért kell Isten Igéjét tanulmányoznunk, ezért bújjuk az Igét, azért tanítjuk Isten Igéjét, hogy az szabadokká tegyen bennünket. Az igazságot meg kell ismernünk, szabadokká kell válni és igen, bátran, ha férfi, ha nő, álljon ki és vállalja a Krisztust, akit mi képviselünk. Az Ő dicsőségére szolgáljunk!

Az a szamaras példa nagyon megragadott tegnap, az nem megy ki a fejemből. Tehát nekünk csak tényleg az a feladatunk, ha nők vagyunk, ha férfiak, hogy bevigyük Krisztust oda, ahol mi vagyunk, a munkahelyre, a városba, a családba, abba a környezetbe, ahol élünk, ahol mozgunk. Ez a mi feladatunk. A dicsőség pedig az Úré!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

